

۲۹۹- ای یاران با وفای من

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۲۹۹- ای یاران با وفای من

ای یاران با وفای من، بلاهای سابقه نامعدود با وجود این در این بلوا و انقلاب نیز هدف تیر جفا شدید و بدو مصیبت مبتلا گشتید. از صبوری و غیوری نه ناله نمودید و نه فریاد و فغان برآوردید فی الحقیقه وقورید و شکور و مطمئن بالطف ربّ غفور وفا چنین است و صفا چنان. عبدالبهاء را با عدم مجال آرزو چنانست که هر دم بشما نامه ئی نگارد و فی الحقیقه سزاوارید ولی چون بقلم و بنان ممکن نه نامه ها را در صفحات دل و جان نگارد و دمبدم بملکوت ابهی تضرّع نماید و طلب الطاف آسمانی کند و رجای عنایات رحمانی نماید.

ORIGINAL

AUDIO